

V predsobi gospoda okrajnega sodnika

O gospodu okrajnem sodniku v Rupi ne bi nihče mislil, da se bo še spokoril zaradi naporov v težki službi. Na vsak način se mora priznati, da je v svojih uradnih urah, ki so trajale od devetih do dvanajstih, bil precej hiter v odpravi strank. Če je kak kmet ali kočar hotel bolj natančno opisati svojo zadevo, ga je tako narahil, da se je revež popolnoma zmedel in ni spravil iz sebe besede.

Gospod sodnik je nato rekel stranki:

»Upama, da boste prihodnjič vedeli, čemu ste prav za prav prišli. Moj čas je predragocen. Z Bogom!«

»Naslednji!« je nato zabrenčal gospod sodnik proti slugi Klučarju.

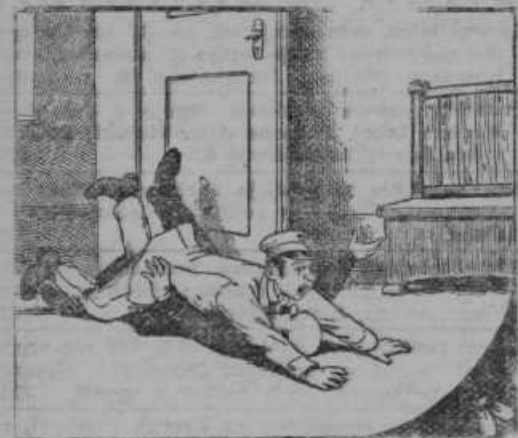
Ta naslednji je bil ali gospod poštni upravitelj ali gospod gozdar. Pri takem obisku si je seveda moral gospod sodnik vzeti kako urico odmora, da se je mogel porazgovoriti o lovu ali tarok-partiji. Nazadnje je še prišel bogat posestnik, potem pa je bilo konec uradnega časa.

Gospod sodnik v Rupi je tudi popoldne od dveh do štirih imel uradne ure, a to so bile »tihe«, to se pravi, da sluga v tem času ni smel nikogar spustiti k njemu.

Nekega oblačnega jesenskega dne je ura ravno udarila dve, ko je gospod sodnik začel svoje delo, ki je obstajalo v tem, da je sedeč v mehkem usnjatem naslanjaču čital časopis in pri tem — zadrževal.

Sluga si je medtem v predsobi krajšal čas s tem, da je tekal iz kota v kot za muho, ki je brenčala, tako da ni mogel zadremati. Muha pa je bila v vsakem oziru muhasta. Sedla je na kak predmet, a ko je Klučar že mislil, da jo ima v rokah, je zazumelo in muha je bila že na drugem predmetu. Nazadnje pa se je sluga zadovoljno namuznil, ker je mislil, da je muha že njegova. Poredna muha je namreč sedela na vratih in se je zdela, da nima namena, da bi kmalu zleteela.

Možakar je že dvignil roko, v kateri je držal precej veliko krpo. Vrata pa so se v tem trenutku naglo odprla in slugo butnila po glavi. Presenečen od nenadnega napada, se je revež zvrnil po tleh. Prišlec, ki je bil vrata odprl, se je ob njem spotaknil in v naslednjem trenutku se je mudil grozen prizor: sluga je ležal na tleh, prišlec pa na njem.

»Teslo zabito, ali ne veš, kaj se spodobi, preden kdo stopi v uradni prostor!« je zavpil sluga, ko je spet vstal.

Prišlec je bil tako zmeden, da ni našel besed. Preden se je zbral, je sluga spet zagrmel:

»Kaj iščeš tu?«

Fant, ki je bil posel barona Š., je jecljaje povedal, da je prinesel od svojega gospoda pismo, katerega mora osebno izročiti gospodu sodniku.

»Moj ljubi, iz tega ne bo nič! Gospoda sodnika ne boš motil. Taka nesramnost!«

Fant pa se ni dal odpraviti. Kar naprej je trdil, da mora pismo takoj izročiti gospodu sodniku.

Sodni sluga je vpil nad njim, da se je kar penil.

Sedaj se je pa ojunčil tudi fant.

»Tako me boš pustil k gospodu sodniku, ali pa ti eno pramažem!«

Že je dvignil desnico, da bi uresničil svojo pretnjo, a v tem kritičnem trenutku so se odprla druga vrata in na pragu se je pojavil gospod sodnik, ki ga je krik in vik zbudil.

Zlovešče je naježil obrvi in zagrmel:

»Kaj si drzne to človeče tu — v uradu?«

Fantova korajža je ob tem gromkem glasu shlapela. Osupnjen je držal pismo v roki in hlatal po besedah, toda nobene ni spravil iz grla.

Gospod sodnik je srdito ukazal:

»Klučar, takoj zaprite tega smrkavca v temno celico! Ste razumeli?«

Pozvonil je, na kar je prišel še en sluga. Klučar in ta sta spravila fanta v temno celico.

Fant je presedel v ječi štiri in dvajset ur. Naslednjega dne ob dveh je spet stal pred strogim gospodom sodnikom.

»Moj ljubi, sedaj ste imeli dovolj časa, da ste se spokorili za svoje grdo obnašanje. Če ima človek v uradu opravke, mora biti vljuden in v pravem času priti. Zapomnite si to! — Sicer pa, v kakšni zadevi ste prišli?«

»Gospod sodnik, pismo sem prinesel od gospoda barona in bi ga moral vam osebno izročiti.«

Potegnil je pismo iz žepa in ga dal sodniku. Ta ga je prebral in poskočil, kakor da bi ga kača pičila.

»Klučar!« je zavpil v predsobo.

Poklicani je vstopil.

»Klučar, vi ste največji osel na božjem svetu! Zakaj niste dovolili fantu, da bi mi izročil pismo? Sedaj je nesreča tu. Gospod baron me je naprosil, da bi bil danes krstni boter. Zaradi vas bo moral biti krst odložen in jaz imam sitnosti... In ta ubogi fant je moral štiri in dvajset ur po nedolžnem sedeti! Jaz bi mu moral biti hvaležen, če bi vam bil večeraj res eno prisolil...«

Sluga je stal pred gospodom sodnikom ko poparjen kužek.

»Ne stojte tu, vi osel! Tecite in mi takoj preskrbite voz, da bom uredil zadevo, če bo še mogoče!«

Sluga je tekel, kolikor so ga nesle noge. Na povratku je srečal fanta, ki je šel počasi proti domu.

»Vidite,« se mu je ta hudomušno nasmehnil, »da bi bilo boljše, če bi vam bil eno pramazal...«

Pol ure pozneje je voz z gospodom sodnikom drdral proti baronovemu gradu.

Gospod sodnik je pojasnil vso zadevo, narkar je bilo vse v redu.

Fant ni zaman trpel. Baron ga je zaradi zvestobe postavil za upravitelja na eni svojih pristanov.

SMEJTE SE!

Škot je moral iti k zdravniku. Vedel pa je, da zahteva zdravnik za prvi obisk cel funt šterlingov, za naslednje pa le polovico tega.

»Gospod doktor,« mu je rekel, »zadnjič sem bil že pri vas. Bolečine v hrbtu mi pa vendar niso ponehale.«

»Tako?« je dejal zdravnik. »Potem pa uporabljajte še nekaj časa zdravila, ki sem vam jih zadnjič predpisal.«

Zdravnik je bil namreč tudi škot.

*

Sodnik (priči): »Koliko vam je let, gospodična?«

Priča: »Pet in dvajset.«

Sodnik: »Pa jih kažete več.«

Priča: »Tudi vi, gospod, ste videli pametnejši in spodobnejši. Vidite torej, kako oči včasih lahko varajo...«

*

»Draga moja, le pomirite se malo in nikar ne jokajte toliko za pokojnikom!«

»Prav pravite, ali kaj hočete, jaz sem že takšna, da se za vsako malenkost jokam...«

*

Profesor: »Vedel sem, da vas bo to vprašanje spravilo v pot.«

Dijak: »Ne potim se, gospod profesor, zaradi vprašanja, ampak zaradi odgovora.«

*

Gostilničar (ob vesti, da je v bližini izbruhnil požar): »Le mirno, gospodje! Toliko časa je še, da bo vsak lahko poravnal svoj račun!«

*

KAKšno STAROST DOČAKAJO?

Kanarček: 15—20 let

Štiglic: 18 let

*

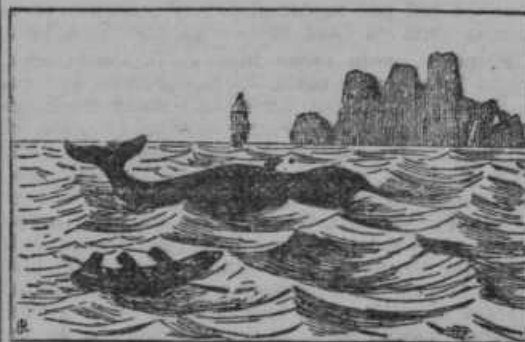
IGRAJTE SE!

Vstani!

Voditelj igre naroči enemu igralcu, da sede na klop in roke prekriža na prsih. Potem mu pritisne palec na čelo in reče, naj vstane. Če ne more vstati, da zalog.

*

POISČITE!

Kje je ribič?